

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—4 (se Tillæg C. Sp. 81) samt dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 277 af 30. Juni 1922 om Umyndighed og Værgemaal.

Forhandlingen genoptoges.

H. P. Johansen: Den ærede Ordfører for Venstre (Nygart) fremsatte nogle Udtalelser, hvortil jeg gerne vil knytte et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem sagde, at jeg havde blandet Politik ind i Sagen — saaledes udtrykte det ærede Medlem sig —, fordi jeg nævnte, at den nuværende Justitsminister var den første, som havde taget Sagen op, og at den forrige Justitsminister, Hr. Rytter, afviste Sagen for 2 Aar siden. Ja, det var jo kun en Kendsgerning, jeg nævnte, men i og for sig takker jeg det ærede Medlem, fordi han har givet mig Anledning til yderligere at fastslaa denne Kendsgerning; jeg har intet som helst imod, at den bliver fastslaaet saa godt som vel muligt. Men denne Kritik med Hensyn til at blande Politik ind i Sagen — jeg kan for øvrigt ikke indse, at min Bemærkning kan opfattes paa den Maade — synes jeg, at det ærede Medlem kunde finde bedre Anvendelse for i denne Sag indenfor sit eget Parti. Jeg skal blot minde om, hvorledes Hr. Rytter optrevlede og gennemkritiserede Sagen i det andet høje Ting, og nu fortsætter Hr. Rytter i Pressen med yderligere Kritik. Det ærede Medlem kan blot læse et af Venstres Organer, f. Eks. det for Vestfyn, saa vil han faa Bevis derfor. Jeg gentager derfor, at det ærede Medlem kunde faa langt bedre Anvendelse for sin Kritik med Hensyn til at blande Politik ind i Sagen indenfor sine egne Rækker.

Den ærede Ordfører for Venstre mente, at jeg havde sagt, at det ærede Medlem vilde have disse sygelige Personer straffet. Jeg tror bestemt, at naar det stenografiske Referat kommer til at foreligge, vil det vise sig, at det har jeg ikke sagt. Det, jeg ganske bestemt mener at have sagt, er, at det ærede Medlem vilde have en Straffelov i Stedet for det Forslag, som den højt-

ærede Justitsminister har stillet, og dette kan jo ikke bestrides.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Godskesen) fastslog gentagne Gange, at det er Domstolene, som skal have Afgørelsen med Hensyn til Umyndiggørelse og Internering, med andre Ord, at vi skal bort fra den administrative Afgørelse. Det er rigtigt, dette Princip er der fuld Enighed om mellem det ærede Medlem og Socialdemokraterne. Det har ogsaa hele Tiden været den højtærede Justitsministers Ønske at komme bort fra administrative Afgørelser, og det vil jeg gerne fremhæve med et Par Ord, thi jeg synes i og for sig, det har Betydning for det Syn, man faar paa hele Sagens Udvikling. Jeg vil i denne Forbindelse henvise til et Par Udtalelser, som er faldet i det andet høje Ting, og som findes gengivet i Folketingstidende Spalte 1520, hvor den højtærede Justitsminister udtaler, at han aldrig har tænkt i Fremtiden at nøjes med administrativ Indgriben i et Forhold som dette. Nogle faa Spalter senere i det samme Nummer gentager den højtærede Minister akkurat de samme Ord, og paa Spalte 1622 udtaler Ministeren, at det maatte være en underlig Justitsminister, der kunde føle Glæde ved at benytte den administrative Myndighed paa dette Omraade, hvis han ikke afgørende følte, at han i en enkelt Situation var tvunget til at gøre det midlertidigt. Det er Hovedindholdet af den højtærede Justitsministers Udtalelser; jeg nøjes med at gengive Hovedindholdet, men det dækker fuldstændigt Udtalelserne. Naar jeg har fremdraget dette, er det, fordi jeg gerne vil pege paa, at den højtærede Justitsminister lige fra første Færd har været inde paa den Tanke, at man skulde ind under en særlig Lovgivning og bort fra administrative Afgørelser i Sager som dem, det foreliggende Lovforslag omfatter.

Godskesen: Da Tiden er langt fremrykket, vil jeg indskrænke mig til en enkelt Bemærkning til den højtærede Justitsminister. Det er rigtigt nok, at en Umyndiggørelse faktisk kan faa Betydning for andre end den, som umyndiggøres, men dette røker ikke ved, at Kærnen i Umyndiggørelsen dog er, at det er et Skridt, som foretages i den umyndiggjortes Interesse. Han er ikke i Stand til at varetage sine Anliggender, derfor maa man skabe ham en Bistand, og særlig er det klart, at Værgen beskikkes til at være Hjælp og Bistand for den umyndiggjorte, som ikke kan hjælpe sig selv. Dette ligger allerede i Betegnelsen Værg. Det er derfor et underligt Forhold, om Værgen